

Azathioprin (Imuran®)

je jedním z prvních léků, které se používaly po transplantacích orgánů. Omezuje množení a aktivaci lymfocytů, což je skupina bílých krvinek důležitých v imunitních pochodech. Používá se k prevenci akutní rejekce, není však účinný při její léčbě. Azathioprin sám o sobě je poměrně slabým imunosupresivem, a proto se neužívá samostatně, ale v kombinaci s jinými imunosupresivy,

především s cyklosporinem a steroidy. Azathioprin se podává v dávce přibližně 0,5–2 mg/kg váhy denně, běžně v jedné či ve dvou dílčích dávkách. Dávkování je přísně

individuální a o dávce rozhodne Váš lékař. Mezi nejčastější nežádoucí účinky patří snížená činnost kostní dřeně, projevující se snížením počtu bílých krvinek (leukopenií), snížením počtu krevních destiček (trombocytopenií) a snížením objemu krevního barviva v krvi (anémií). Tyto nepříznivé účinky se mohou klinicky projevit sklonem k infek-

cím, krvácením a dušností. Mezi další nežádoucí účinky patří padání vlasů a zažívací obtíže - nejčastěji nevolnost, v těžších případech zvracení a průjemy. Azathioprin může rovněž vyvolat zhoršení jaterních funkcí, vzácně i funkcí pankreatu. Tak jako u většiny imunosupresiv, i při používání azathioprinu roste nebezpečí vývoje zhoubných nádorů. Při současném užívání allopurinolu (Milurit), léku, který se požívá při dně, je třeba redukovat dávku azathioprinu o 50%.

Celkově lze říci, že azathioprin je nejméně 35 let používaným a subjektivně velmi dobře tolerovaným lékem. V současnosti ustupuje do pozadí modernějším lékům a je podáván především u nemocných s autoimunitními chorobami a u nespecifických střevních zánětů. Azathioprin by neměl být podáván v těhotenství, proto je v případě jeho užívání třeba před plánovaným rodičovstvím včas konzultovat ošetřujícího lékaře.

